

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

2 Vtrum sit peccatum speciale.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](#)

Q VI AE SIT. ACVII.

Lib. 4. dn. 5.
q. præc. ar. 4
ad 1. & ar. 6.

hæfactorer, habet qd est gratiæ, & per con sequens dū contemnum beneficia Dei, pars is, principis, aut particularis benefæctoris, diuerſe ſunt ingratitudines formaliter, ut declaratum eft. Ingratitudine quoq; materialiter i omnibus, quæ materia igratitudinis, quo modolibet ſumpea, eſſe poſſunt, inueniuntur. Ita talis igratitudine, circumſtañtia ponitur peccati illius, quod materia eſt ingratitudinis, & non ad ſpeciem igratitudinis ſed ad ſpeciem illius peccati, qd eſt circumſtantia, ipſe tamen, ut in art. vlt. q. 88. ter tia partis, author do cetur. Notare quoque debes, quantum pro fecerit author, qui in 4. fcn. di. 22. q. 1. ar. 2. q. 1. poſuit igratitudinem opponi iutisti. Hic autem in ar. 2. opponi dicitur gratia. Cum n. gratia ſit pars potentiæ iutisti, id quod ibi toti attribuit, hic proprie illius parti tribuit, quia ad distinctam co gitionem partis peruenit.

Lib. 3. c. 1. in
q. illius.
q. præc. ar. 6
ad 1.

ex quo ad debitum gratitudinis reddendum ſufficit ſola uoluntas, ut dictum eft. Oblivio autem be neficij, ad igratitudinem pertinet, non quidem illa, que prouenit ex naturali defectu, qui non subia cet uoluntati, ſed illa que ex negligencia prouenit. Vt n. dicit Seneca in 3. de beneficijs. Apparet illu no ſepe de reddendo cogitasse, cui obrepſerit obliuio.

AD III. dicendum, qd debitum igratitudinis ex debito amoris deriuatur, à quo nullus debet uelle abſoluī. Vnde quod aliquis inuitus hoc debitum debeat, uidetur prouenire ex defectu amoris ad eum, qui beneficium dedit.

ARTICVLVS II.

Vtrum igratitudine ſit speciale peccatum.

AD SECUNDVM ſic procedit. Videſt, qd igratitudine non ſit speciale peccatum. Quicunque enim peccat, cōtra Deum agit, qui eft ſummus be nefactor, ſed hoc pertinet ad igratitudinem. ergo igratitudine non eft speciale peccatum.

¶ 2 Præt. Nullum speciale peccatum ſub diuersis peccatorum generibus continentur: ſed diuersis peccatorum generibus potest aliquis eſſe ingratus, puta, ſiquis benefactori detrahatur, ſi quis furcat, ne alii quid aliud huiusmodi cōtra eum committat. ergo igratitudine non eft speciale peccatum.

¶ 3 Præt. Seneca dicit in 3. de beneficijs. * Ingratus eft qui diſsimulat, ingratiior eft qui no reddit, & ingratisſimus omnium qui oblitus eft: ſed iſta non uidentur ad unam peccati ſpeciem pertinere. ergo igratitudine non eft speciale peccatum.

SED CONTRA eft, quod igratitudine opponitur

F gratitudini, ſue gratia, queſi queſi eft ſpeciale peccatum.

R I S P O N. Dicendum, quod defectu igratitudis nominatur, qui reuertitur, ſicut illiberaltas magis operati, quam prodigalitas. Poterit autem per diſi aliquid uitium opponi per recompensatio beneficij, que p. bet, vel citius, quam debet, ut ei ſolam magis opponitur igratitudine, non la defectum, qui uitius igratitudine repto eft, * in aliiquid amplius ſed in propria nominatur ex gratitudine, non et autem defectus, ſeu priuatio ſpeciem habitu oportunit. Differentias ſecundum differentiam uirtutis ſicut d. gratitudo, uel gratia, u. uirtus, ita etiam igratitudine ſecundum defectum, qd eft habet tamen diuersos gradus ſecundum corrum que ad igratitudinem requiriuntur, eft, qd homo accipit beneſcere: ſecundum eft, qd laude, & ſecundum eft, qd retrouat pro loco, & ſuam facultatem. Sed quia quod in generatione, eft primum in reuertiture, igratitudinis gradus eft, ut hominem ptribuat: ſecundus eft, ut diffimilem transfeſſum ſe beneficium accepit, eft, que eft, qd non recognoscit ſe ſe p. c. que cunque alio mo. Et quia in affirmativa intelligitur negatio, ied ad primum gradum pertinet, quod aliquis ſecundum bonum, ſed malum, quod contrariat igratitudini.

AD PRIMVM ergo dicendum, cum

peccato eft materialis igratitudine, eft

ſum ſilicet facit homo aliquod peccatum, ſe

gratitudinem pertinet. Formatur ad

tudo eft, quando ad actualiter beneficium

pertinet, & hoc eft ſpeciale peccatum.

AD II. dicendi, qd nihil p. m.

aliquis ſpecialis peccatum in pluri

rib. materialiter inueniri, & coniungit

generib. peccatorum inueniri, Ad

ſe species, ſed diuersi gradus inveni

untur, Ad

ARTICVLVS III.

Vtrum igratitudine ſit ſpeciale peccatum.

AD TERTIVM ſic procedit. Vnde

A dudo temperit peccatum in omni

mē debet aliquis eft, qd gratus, p. m.

homo no eft ingratus. Deinde ſecundum

ingrati. ergo nulla in igratitudine

¶ 2 Præt. Ex hoc aliquod peccatum

triauitur charati, ut ſupra dictum

titudo contrariatur charati, ut ſupra dictum

gratitudinis, ut ſupra dictum

titudo ſemper eft peccatum in omni

ſe p. m.

¶ 3 Præt. Seneca dicit in 3. de beneficij, eft lex, alter statim obliuio, eft

mor eft accepti: ſed propter hoc

obliuio, i. u. lateat cum peccatum

ingratitudine eft in gratus, cum ſe p. m.

ingratitudine eft leue peccatum, eft

ſemper eft peccatum mortale.

SED CONTRA eft, quod in